

La vaga de l'oposició retorna la violència a Hong Kong

Un jove, greu per un tret de la policia

El govern mexicà atorga asil polític a Evo Morales

Li ha estat concedit per raons humanitàries en considerar que la seva vida corre perill si no abandona el país

Pilar Romera.
Novel·lista P32,33

“Què estem disposats a fer per sobreviure?”

EL PUNT AVUI
Avui, a les 20.30 h

Racó d'en *Margarit*

Nou telèfon
93 790 61 01
Passeig Callao, 15 - Platja Mataró

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 12 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15178 - AVUI / Any XLI. Núm. 14048 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-19

Bloquejats

11-N • El conflicte català marca la jornada postelectoral forçant el bloqueig polític a Madrid i el tall de la frontera a la Jonquera

ESCENARI • El PSOE diu que ara opta pel govern de progrés però l'aritmètica no li permet obviar els grups catalans i bascos

TSUNAMI • Centenars d'activistes ocupen l'autopista internacional i aturen el trànsit amb gran afectació al transport

Els primers activistes que van tallar ahir al matí l'autopista ja en territori nord-català, a l'Estat francès ■ QUIM PUIG

Rivera abandona la política per la desfeta de Cs

El polític català deixa la presidència de Ciutadans i l'escó al Congrés i fa una crida a reconstruir el partit

Mobilitzacions sense frontera

COSTA
1962

Moda home-dona

Sant Josep, 52 - Tel. 93 798 61 03
www.costa1962.com
MATARÓ

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

Una intensa olor de naftalina

Divendres passat, durant l'acte de tancament de la campanya, el líder de Ciutadans, Albert Rivera, va intentar desafiar

els pronòstics de les enquestes i va afirmar: "Fa olor de remuntada, perquè vam néixer com els salmons, remuntant el riu." I, tot seguit, va recordar que el 2006, quan es van presentar per primera vegada a les eleccions catalanes, també asseguraven que no aconseguirien cap escó. "Però vam entrar al Parlament i vam cridar «Toma 3, TV3»", hi va afegir. En aquells moments, mig planeta cantava les exèquies del partit taronja, però els seus líders s'entestaven a intentar negar la realitat i, fent ús de la seva habitual fatxenderia, proclamaven una intensa "olor de remuntada". Al capdavant, Ciutadans ha estat incapaç de resistir tants errors i tantes proves electorals, i la davallada ha estat tan monumental que s'ha acabat enduent 47 escons i el líder de la formació taronja. En la seva darrera compareixença com a líder de Ciutadans, va

L'olor que sentien fa dies Albert Rivera i Inés Arrimadas no era "de remuntada" tal com deien, sinó de naftalina

recordar els seus orígens polítics i va citar una frase de Barack Obama que, en boca seva, resulta hilarant: "Si per guanyar has de dividir la gent, tindràs un país ingovernable." La història posarà les coses al seu lloc, però la frase d'Obama constitueix el millor resum de la trajectòria de Ciutadans. De fet, el partit d'Albert Rivera va néixer per intentar separar els ciutadans per raó de llengua, va créixer per dividir-los pels seus orígens i s'ha mantingut atiant la discòrdia per qualsevol motiu i amb l'únic objectiu de guanyar vots. I, en aquesta estratègia irresponsable, ha convertit els parlaments i els carrers en platós de televisió en què era més important la gesticulació, la *performance* o la cridòria que no pas la proposta, la paraula o el diàleg. Al final, Albert Rivera no només deixa un país ingovernable, sinó que també ha estat el blanquejador i la porta d'entrada necessària de l'extrema dreta, primerament a Andalusia i ara al conjunt de l'Estat. L'olor que sentien fa dies els líders de Ciutadans no era, doncs, de remuntada, sinó de naftalina.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Lectura electoral

Alguna cosa haig de dir dels resultats electorals de diumenge. ¿Què, que no s'hagi dit? Pedro Sánchez, el convocant, és un irresponsable, un frívol. Res del que havia previst no li ha sortit: ell ha baixat, l'extrema dreta ha pujat als núvols. Podem segueix viu, Ciutadans no li pot oferir suports i l'independentisme es manté. L'independentisme no s'eleva com la sentència hauria fet preveure, però ha guanyat alguns vots i representació. En tot cas, Sánchez l'haurà de tenir en compte, si vol governar. Governarà? Diria que ell en persona, no. A mi la desfeta de Ciutadans m'ha donat molta satisfacció, però tant me fa si el líder del partit ara reduït a una secta dimiteix o no. Ja s'ho faran, ell i els seus. Qui hauria de plegar, perdonin, és Pedro Sánchez, l'autor de la catàstrofe general. Potser és que estic influït pels països on els polítics es repleguen i se'n van a casa per molt menys. Hi ha països en aquest aspecte una mica exagerats, tot s'ha de dir, però n'hi ha d'altres en què l'exageració de mantenir el càrrec i la figura cau per l'altre costat. Si no plega Sánchez,

“Em vaig passar el dia llegint ‘Eugeni Oneguín’, la novel·la fundacional russa

el faran plegar, o l'haurien de fer plegar, per donar pas a un altre del seu partit. Com es pot negociar amb un fracassat? Va sortir celebrant que ell i la seva formació haguessin guanyat les tres últimes eleccions. Va fer lleig. Que en convoqui unes quartes, si l'objectiu és aquest. Què és això, una timba?

Després d'anar a "exercir el dret a vot", com mana "la festa de la democràcia", em vaig passar tot el diumenge llegint *Eugeni Oneguín*, la novel·la en vers d'Aleksandr Puixkin traduïda al català per Arnau Barrios, una novel·la del Club Editor. L'havia rebut amb una targeta de Maria Bohigas, l'edito-

ra: "Mentre els ajuntaments pengen ornaments de Nadal pels carrers, jo t'envio aquest llibre que devem a dos xicots de trenta anys: Puixkin primer, Barrios després. L'un va tardar 7 anys a escriure'l, l'altre 10 a traduir-lo. És una meravella: n'hem fet 2.000 exemplars en un atac d'optimisme, que és l'única manera que sé de fer llibres. A veure què et semblarà." M'ha semblat un regal adequat per Nadal –format quadrat, lletra grossa, composició perfecta– i la meravella que la Maria em diu. Resulta que la novel·la fundacional russa ja d'entrada subverteix el gènere: el vers, la ironia que Puixkin projecta sobre ell i el seu temps, els excursos personals de l'autor... El protagonista és un baliga-balaga, un frívol, un inconstant, un jugador. Arriba a matar el seu millor amic en un duel. Puixkin estima la seva criatura però no li estalvia un correctiu sever.

Una altra cosa diré: una llengua que, com poques al món, és capaç de traduir aquesta obra conservant el vers és una llengua i també una cultura imbatibles, s'hi posin com s'hi posin els enemics que es van reproduint.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/qp4dkg>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Adeu, Rivera, adeu!

Ja té nassos, Albert (quina ironia), que després d'haver atiat el conflicte entre Catalunya i Espanya, de no haver parat de fer-lo gran a còpia d'una provocació rere l'altra, ara hagi estat justament el procés qui t'hagi acabat devorant. Anava a dir que em sap greu, però mentiria. Perquè penso que la teva ha estat una derrota treballada i del tot merescuda. Perquè no heu parat. Des del primer dia que heu atiat el conflicte. Primer contra la immersió lingüística i després contra tot. I això, que és el que ha fet gran el discurs de Vox després de tant d'anticatalanisme vostre, és el que t'ha devorat. Dius que has decidit anar-te'n, deixar la presidència de Ciutadans, no ocupar l'escó i abandonar la política. És cert. I el d'ahir, el de comiat, bon orador com ets, va ser un bon discurs. Si no fos, és clar, que la decisió de plegar, en realitat, qui l'ha pres són els electors, que t'han deixat amb uns resultats insoste-

“Ja té nassos, que hagi estat el conflicte que t'has dedicat a atiar, el que ara t'ha devorat

nibles, que no et permetien continuar de cap manera. Perquè el d'ahir és un resultat que et perseguirà molts anys. No ens enganyem, Albert. Ahir no podies fer res més. Confio, sincerament, que els hagi servit de lliçó als qui et venen al darrere, a qui ahir vas desitjar sort sense fer ni un bri d'autocrítica. Ni un. No només no vas fer autocrítica, sinó que durant una bona estona va semblar fins i tot que ens alligonaves, parlant de llibertat i de la necessitat de

conviure en una societat que no estigui dividida. “M'he passat tota la vida política buscant allò que ens uneix, i no pas les diferències”, vas deixar anar. Cordons. Segur? Era una manera ben estranya de buscar-les, anant a Alella a retirar llaços grocs, dient que el català és una barrera a l'hora de trobar feina, que “a Catalunya t'has de partir la cara per poder parlar en castellà”, que l'avortament és un fracàs de la societat o amenaçant tot el dia amb el 155 i dient que a Torra se l'ha de fer cessar “perquè és perillós”. Caram, quina manera tan estranya de buscar-la, la unitat. O és que era la dels espanyols i a nosaltres ja no ens en consideraves? Sap greu, Albert (sí, ja ho sé, que abans he dit que era mentida), que ho hages de deixar aquí. No pateixis. Has deixat Vox al punt més alt. “He venido para mojar-me”, vas dir anys enrere. Doncs ja ho veus. Has quedat ben xop. Sort.

EDITORIAL

La caiguda de Rivera i Ciutadans

La desaparició fulminant d'Albert Rivera de la direcció de Ciutadans i de la política espanyola és l'epíleg inevitable d'una clatellada electoral històrica, però sobretot és la conseqüència lògica de la incoherència i la radicalització de plantejaments d'un projecte pretesament de centre liberal amb vocació de frontissa del bipartidisme, que incomprendiblement ni ha fet de centre, ni ha fet de frontissa; ans al contrari, ha acabat alineat amb el to i el discurs de la dreta més dura, tant pel que fa al conflicte territorial amb Catalunya, com pel que fa al bloqueig d'un govern del PSOE de Pedro Sánchez.

Rivera ha volgut anar molt de pressa. Ha utilitzat el procés sobirista a Catalunya per radicalitzar el seu discurs ultranacionalista i créixer vertiginosament impulsat pels decebut amb la tebiesa de Mariano Rajoy; s'ha sentit fort per abandonar l'espai de centre autoproclamant-se líder de l'oposició en substitució del PP i alineant-se a les institucions amb Vox, tot contribuint a blanquejar la formació d'extrema dreta, i ha acabat perdent la credibilitat centrista i els vots de l'“A por ellos”, que han tornat en massa al cau original de l'ultranacionalisme, ara normalitzat políticament i mediàticament en les sigles de Vox.

Queda saber quin futur tindrà el projecte de Ciutadans, un cop Rivera l'ha deixat enfonsat en la irrelevància i la falta de credibilitat a Espanya, i també en clar retrocés a Catalunya, on en menys de dos anys ha passat de ser el partit més votat i pal de paller del constitucionalisme en les eleccions al Parlament, amb 1,1 milions de vots, a ser el menys votat dels vuit que han obtingut representació en les eleccions espanyoles de diumenge amb 216.000 vots, inclosos el PP i Vox.

De reüll

Eva Garcia Pagán

General Cable

Tots els expedients de regulació són dolorosos quan, en comptes de números, recordem que són persones i famílies les afectades. Deixeu-me que aprofiti aquestes línies per plorar per l'ERO de General Cable, amb planta al meu poble, Montcada i Reixac. No és només que m'hi senti identificada, és que mon pare hi va treballar durant més de 40 anys i jo no li vaig conèixer altra feina que la de deixar-se la pell a General Cable.

De petita, quan marxava d'excursió i l'autocar tirava carretera nacional amunt, el pare em saludava des de la

En diuen capitalisme quan el que volen dir és cobdícia empresarial

finestra que menava al que ara és una autovia. Encara ara, quan hi passo, la miro amb enyorança. Els dissabtes que treballava i m'hi duia eren per mi festa major. Ell feia feina d'oficina però sempre li demanava baixar a fàbrica: encara ara sembla que senti l'olor de benzina i d'oli, de cautxú recremat i fumera. Se'm

presentava com un lloc perillós i fred, amb treballadors poc menys bruts que miners i tan grans com ossos, però afables quan m'ensenyaven la gatada acabada de parir dels gats que rondaven per la planta. Així els veia jo. I així me'ls imagino a tots encara.

En diuen capitalisme quan el que volen dir és cobdícia empresarial. Prysmian vol tancar les plantes de General Cable a Montcada i Reixac i Manlleu no perquè no siguin rendibles, sinó perquè busca concentrar-se i guanyar quota de mercat, a costa de sacrificar centenars de famílies que, com mon pare, s'hi estan deixant la pell.

Les cares de la notícia

LÍDER DE CIUTADANS

Albert Rivera

Sortida en globus

Es pot enganyar algú molt de temps i fins i tot molta gent durant un temps, però no es pot enganyar molta gent molt de temps. Rivera va aterrar presentant-se com el centre liberal, però la incoherència, la radicalitat i la nul·la autocrítica l'han cremat com a líder i el fan sortir amb una clatellada electoral històrica.

DIRECTOR TEATRAL

Albert Serra

Llibertat provocadora

El cineasta nascut a Banyoles presenta el seu darrer treball, el film *Liberté*, després del seu pas pel Festival de Cannes, on va guanyar el premi especial del jurat. Una pel·lícula amb sexe, *voyeurisme* i tota la vocació provocadora del seu autor ambientada en la França del segle XVIII.

CINEASTA

Pere Portabella

Films 59 fa 60 anys

El cineasta català celebra el 60è aniversari de la productora Films 59, de la qual va ser ideòleg i símbol i gràcies a la qual el cine espanyol va començar a produir pel·lícules contra la dictadura franquista. El Festival de Sevilla l'acaba d'homenatjar amb un cicle que també es pot veure a la Filmoteca.

Tal dia com avui fa...

1 any

Pressupost

Iglesias i Colau demanen al PDeCAT i ERC que aprovin els comptes espanyols per evitar uns comicis que afavoreixin la dreta.

10 anys

Acostament

El president del govern, José Montilla, i el líder de l'oposició, Artur Mas, van escenificar ahir al Parlament el seu consens en la lluita contra la corrupció.

20 anys

En fase d'estudi

El consell d'administració de Repsol estudiarà avui l'absorció de l'elèctrica basca Iberdrola per crear el primer grup energètic estatal.

Full de ruta

Emili Bella

Precursor de Vox

Pedro Sánchez té dues opcions, mantenir-se dretanitzat en la radicalitat ultraespanyolista o bé tornar al seu discurs

d'acceptació que Catalunya és "una nació dins d'una altra nació", que és com ho veia abans de tocar poder. Per a un home sense principis, no deu ser tan difícil tornar-los a canviar.

Pablo Casado també té dues opcions, permetre la investidura de Sánchez, que de facto convertiria Vox en líder de l'oposició a l'hora de defensar la sacrosanta unitat d'Espanya, o bé repetir l'operació de Ciutadans, el no és no, que ja hem vist com ha acabat per a Albert Rivera i que llançaria Sánchez als braços de l'independentisme. Uuuuuuh (onomatopeia de fantasma). En els dos escenaris, guanya Vox, que ja fa temps que ha arrossegat la resta de dretes al seu discurs incendiari (per exemple, a l'Assemblea de Madrid). A Múrcia, els feixistes han fet el sorpasso al PP i a Andalusia, gairebé (només els

El més racional per part de Casado seria desbloquejar la investidura però no la legislatura, desgastar el PSOE amb el pressupost i intentar forçar que sigui curta

separen 7.000 vots). Sense ànim de donar-los idees, el més racional per part de Casado seria desbloquejar la investidura però no la legislatura, de manera que el PSOE es desgastés a l'hora de negociar un pressupost, i intentar forçar que sigui curta.

Albert Rivera no té cap opció. L'odi l'ha consumit. La desfeta de Ciutadans era qüestió de temps. És un partit circumstancial, un precursor de Vox, sense implantació real, similar a UPyD. L'ambició de Rivera se l'ha empassat. Volia desbancar el PP i se n'ha hagut de anar cap a casa. Si s'hagués abstinut, com li demanaven els poders a l'ombra, ara encara seria viu políticament. Ara bé, el fracàs de Rivera és el mateix fracàs d'Inés Arrimadas. Ella també hauria de deixar-ho córrer. Han fet campanya plegats, són la mateixa cosa. És possible que existeixi un espai de centre a Espanya, però clarament no l'ocupa ni el representa, ni de bon tros, Ciutadans, que de moderat en té el que Vox té de democrata. A Lorena Roldán li han deixat a Catalunya un panorama maco perquè sí.

Tribuna

Cesc Batlle. Enginyer industrial. MBA

Legalització de les drogues

A *Chasing the Scream* (2015), Johann Hari analitza la lluita contra les drogues i els seus orígens i conseqüències. I la conclusió indefugible és que la legalització és una molt millor política que la prohibició. Simplificant, al món veiem bàsicament dues posicions oposades. Una (EUA) veu el consum de drogues com a pecaminós i una amenaça a l'ordre establert. L'altra (Portugal) veu l'addicció com una conseqüència de problemes preexistents: si no es solucionen aquests problemes, no es resol l'addicció. Si només la droga ens dona sentit o alleujament, hi tornarem. Una aposta per la prohibició i l'altra, per la prevenció i la rehabilitació. Una dedica el 90% dels esforços a perseguir i castigar, i un 10% a tractar i prevenir. L'altra inverteix completament aquestes proporcions. Una prohibeix el consum de pràcticament totes les drogues. L'altra ha legalitzat el consum de totes. Una vol evitar que la gent prengui drogues amb la por i la força. L'altra assumeix que les drogues no desapareixeran, o sigui que cal donar a les persones eines per a que prenguin la decisió correcta, i que la sortida de les drogues està en una

vida millor, on no cal estar constantment estabornit.

AMB HARI aprenem que el desig deliberat de consumir psicòtrops és ben comú en la natura, amb exemples d'abelles, ocells, gats, elefants, micos, etc. I que no hi ha hagut cap societat humana que no n'hagi consumit d'una mena o altra, incloent les celebracions rituals anuals al temple d'Eleusis, en les quals participava gent com ara Sòfocles, Aristòtil, Plató i Ciceró. També aprenem que, segons la UNODC (Oficina de l'ONU contra la Droga i el Crim), només un 10% dels consumidors de drogues esdevenen addictes. L'altre

90%, si no és marginalitzat, no esdevindrà addicte i podrà deixar les drogues quan vulgui. El llibre detalla experiències en llocs com ara Vancouver, Manchester (UK) i Suïssa, totes mirant d'ajudar els malalts en comptes d'emfatitzar la prohibició, i totes amb resultats similars: caiguda en el nombre de delictes; abandonament voluntari de les drogues; capacitat dels addictes de portar una vida normal i retenir les seves feines. A Portugal, amb la legalització del consum: el consum de drogues és inferior a la mitjana europea; l'ús d'heroïna s'ha reduït a la meitat (i, en el mateix temps, als EUA s'ha doblat); s'han reduït les morts per sobredosi i les infeccions de la sida; amb la reducció dels crims per al compra de drogues, la policia pot perseguir els veritables criminals.

“A la vista dels costos i els beneficis per què el món continua apostant per la prohibició?”

AMB TOTS ELS PATIMENTS i costos que té la prohibició; amb tots els beneficis que tenen els sistemes que cuiden i miren d'ajudar els addictes, i amb les quantitats ingents de diners que es canalitzen cap a les màfies, en comptes de cap als governs en forma d'impostos; per què el món continua apostant per la prohibició?

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El mur encara existeix

■ Dissabte es van commemorar 30 anys de la caiguda del mur de Berlín; una barrera que va deixar un clar perdedor: els alemanys. Després de la seva caiguda, els vençuts van haver d'adaptar-se a una vida nova. Garanties com l'habitatge o el treball ja no eren segures, i es creava així una gran desigualtat entre les dues parts, que avui dia segueix present. El que era l'RDA continua adaptant-se a la vida després del mur, amb la pobresa i el treball precari com a protagonistes. Des de la meua pròpia experiència a Alemanya, he pogut veure, per exemple, com jubilats han de compaginar treballs o usar el reciclatge d'ampolles per poder arribar a fi de mes. Encara que el mur ja no hi sigui físicament, continua estant present a la vida dels alemanys. Potser el bàndol guanyador no era

tan bo com creïem.

CRISTINA NOVA
Ripollet (Vallès Occidental)

Dificultats per votar

■ Crec que és important compartir els fets viscuts diumenge al matí a l'IES Joan Maragall del carrer Provença quan vam acompanyar la meua germana amb cadira de rodes a exercir el seu dret a vot. Ella resideix a les Llars de l'Amistat, Fundació Cheshire, juntament amb altres persones amb mobilitat reduïda i que necessiten cadira de rodes per poder desplaçar-se habitualment. L'oficina del cens electoral els convoca a aquest col·legi per exercir el seu dret a votar. En arribar al col·legi, l'entrada principal té unes escales altes per accedir-hi que només es poden superar fent servir un elevador molt poc accessible i que durant les primeres hores ja ha-

via estat sense funcionar o fent-ho intermitentment, donat que alguns companys i amics de residència de la meua germana no havien pogut accedir al primer pis per votar. Hi havia una cua considerable i eren molts els avis o parelles amb carrets que no podien accedir al pis de votacions; la meua germana va accedir a l'elevador gràcies a l'ajut de mossos i interventors de partits que amablement van ajudar a salvar un petit esglaó de l'entrada principal de carrer (no adaptat) i van fer arribar la cadira de rodes a la rampa que hi ha en un extrem de les escales sense espai per girar i maniobrar una cadira de rodes. En baixar i un cop col·locada dins la plataforma va quedar bloquejada de tal forma que no podia baixar ni tan sols sortir de la mateixa donat que una barra protectora ho impedia. Finalment, gràcies a l'ajut i perseverança d'una interventora, l'elevador va tor-

nar a funcionar com a mínim per fer baixar la meua germana i que pogués sortir-ne. En cap moment hi havia algú responsable o persona que s'encarregués del bon funcionament de l'elevador. Amb aquesta carta volem constatar les múltiples dificultats d'accessibilitat en aquest i segurament molts altres centres de votació i la manca de previsió, donat que concretament aquesta dificultat d'accés ja era coneguda d'anteriors eleccions i no s'ha fet res per millorar-ho. Ni per prevenir-ho. Alhora volem donar les gràcies als interventors que eren a la porta i que van ajudar molt per poder facilitar l'accessibilitat a totes les persones. Demanem que es prenguin les mesures adequades per evitar la dificultat d'accés i poder així garantir l'exercici del dret de vot de totes les persones.

RAMON BROSSA
Barcelona

La frase del dia

“Ens poden reconèixer la victòria? És que ens estan fent preguntes com si haguéssim perdut les eleccions!”

José Luis Ábalos, SECRETARI D'ORGANITZACIÓ DEL PSOE

Tribuna

Francesc Torralba. Director de la Càtedra Ethos de la URL

Dignificar la vellesa

Es constata una paradoxa molt gran en les nostres societats: ningú no vol ser considerat ancià, encara que tothom aspira a viure molts anys i en plenitud de facultats. A ningú li agrada que li diguin que és vell, però tothom vol arribar a ser ancià, encara que amb l'aparença de jove. La vellesa té mala premsa des del punt de vista social. Hi ha latent un edatisme en l'imaginari col·lectiu que es tradueix o bé en una indiferència envers les persones grans o bé en un refús. Estranyament s'identifica la persona anciana amb el que és positiu i valuós de la vida.

L'ANCIANITAT és una etapa de la vida humana caracteritzada per les seves llums i les seves ombres que, a diferència de totes les altres, és la darrera, la que marca el punt final de la biografia. Pot ser més o menys llarga, més o menys fructífera, més o menys feliç, però és la darrera. Un cop s'ha culminat, no hi ha retorn a cap estació anterior. Aquesta proximitat a la mort la vesteix d'una seriositat particularment greu, però també li confereix una llibertat que estranyament es posseeix en el període de la maduresa.

EN AQUESTA ESTACIÓ de la vida es ve de tornada de moltes experiències i situacions vitals. És estrany trobar-se alguna novetat radical. Tot el que passa sona a música coneguda i això dona una experiència que permet assumir les situacions difícils amb calma i equanimitat.

JUSTAMENT perquè l'ancià ha viscut més temps, té possibilitat d'aconsejar els qui comencen, d'enriquir-los amb la seva experiència. Aquest do, el del consell, però, requereix dues condicions bàsiques per ser exercit: generositat per part de l'ancià i humilitat per part del jove.

SI L'ANCIÀ ES TANCA gasivament en si mateix, la seva experiència no fructifica, ni ajuda ningú, queda enclaustrada en el seu ego i no fecunda; però, igualment, si el jove cau en la supèrbia i fa oïdes sordes als consells de l'ancià, tampoc no hi ha transferència d'experiència.

EN L'ESTACIÓ DE LA VELLESA, en canvi, l'acció juga un paper secundari. L'ancià

disposa de temps per contemplar, per observar atentament les coses, per meditar, per recordar i per gaudir de la bellesa de la naturalesa i de l'art. L'acció és més lenta i més lliure que en l'edat madura.

L'ANCIANITAT ÉS L'ÈPOCA de desaferrar-se, de desistir-se. És propi d'aquesta estació de la vida deixar anar, deixar fer, deixar que tot flueixi. L'ancià no s'involucra en discussions, no pren partit en debats d'alt voltatge, tampoc no pren posició si no és consultat. S'asseu al voltant de la taula i gaudeix contemplant la fillada i els nets. Veu com la vida neix amb força, mentre la seva es va apagant a poc a poc, però la continuïtat del llinatge, la feina feta l'omple de plenitud i d'esperança.

EN AQUESTA ETAPA DE LA VIDA se cedeix energia i fondària de l'impuls, l'element de la passió desapareix de forma conjunta en cos i ànima. Minva la capacitat receptiva dels sentits, apareixen defectes orgànics, baixa la fidelitat i la finor de la percepció. Es fa difícil acomodar-se a situacions noves, la vida es fixa, els processos s'immobilitzen, desapareix l'empenta per la lluita. Perd el desig de tenir l'estima i de despertar la simpatia dels altres. D'aquí neix una indiferència que ja no es preocupa de quina impressió causarà en els altres la pròpia conducta. Això el fa més lliure, més autèntic, menys condicionat.

ÉS L'ESTACIÓ DE LA CONFIANÇA i de la gratitud. L'ancià sent gratitud per la vida, per tot el que ha viscut i patit, per totes les peripècies i els episodis que ha experimentat al llarg de la vida. Encara que no tingui respostes concloents a les seves preguntes, confia en una resposta final, en la transcendència. Descobreix, en aquesta etapa de la vida, que el més essencial, no és allò que es té o allò que es fa, sinó l'amor que és capaç de donar als altres.

“L'ancià sent gratitud per la vida, per tot el que ha viscut i patit, per totes les peripècies i els episodis que ha experimentat al llarg de la vida.”

De set en set

Imma Merino

Amor a Espanya

M' havia proposat no parlar de Vox perquè, engreixant el monstre sigui amb voluntat o a la contra, tothom n'ha parlat massa. I és així que aquells que fa poc més d'un any semblava que cabien en una plaça de braus per cantar “*No-vios de la muerte*” s'han reproduït i propagat com la pesta. Omnipresents a certes televisions espanyoles, deuen haver fet creure als seus voltants que els alliberaven del “políticament correcte” que, suposadament, fa que no es pugui dir clarament que la culpa és dels immigrants, de les feministes, dels homosexuals o dels independentistes, tot i que, pel que fa a aquest cas, quasi tota la resta s'hi abona, fins i tot considerant-los, com té la barra de fer el PSOE, els culpables de la mateixa pujada de Vox.

Lligat amb la hipotètica transgressió del “políticament correcte”, els votants de Vox també valoren que aquest partit s'atreveixi a “parlar clar”. Com si fos un valor en si mateix dir clarament una barbaritat que criminalitza els col·lectius més vulnerables. Tanmateix, el fet d'haver incrementat el nombre de vots, fins a convertir-se en la tercera força política a l'estat espanyol, potser fa que ja comencin a camuflar-se o a dissimular amb el sentit de les paraules. És així que, en una entrevista de Mònica Terribas ahir a Catalunya Radio, Ignacio Garriga va afirmar que l'“*A por ellos*” no és un crit d'odi, sinó d'“amor a Espanya”. De tota manera, ho ha deixat més clar que mai: l'amor a Espanya comporta, doncs, eliminar tots aquells que consideren que són els seus enemics. Tal afirmació revela clarament la seva voluntat exterminadora. De fet, però, això ja ho sabíem. I ho saben tots aquells que els han votat.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Els efectes de les eleccions generals a Ciutadans

Albert Rivera dimiteix de president i deixa la política després de l'enfonsada del 10-N

Nova acció de protesta pacífica del Tsunami

El pas entre l'Estat espanyol i el francès queda tallat al Voló i a la Jonquera

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez: més difícil encara

GIR L'alça de Vox dificulta ser investit amb l'abstenció del PP i porta el president a mirar Iglesias, Errejón i ERC o Cs **10-N** El PSOE no fa autocrítica **FI** La legislatura s'albira curta si neix

David Portabella
MADRID

Evaporades les bombolles demoscòpiques creades per l'il·lusionista oficial i cap de gabinet Iván Redondo, Pedro Sánchez i el PSOE van aterrar ahir a l'aridesa de l'aritmètica i van descobrir que la pista exigeix una pirueta que al circ s'anunciaria com un "més difícil encara". Si no volia el risc de bloqueig, ara té un risc de bloqueig al quadrat. Si no volia compartir el Consell de Ministres amb Pablo Iglesias, ara, a la rampa d'embarcament del Falcon, hi té Iglesias i l'enemistat Íñigo Errejón, i alhora necessita rebre una autorització d'ERC i del PNB per poder enlairar-se i sobrevolar la legislatura. Sánchez, que tot el que és avui ho deu a la moció de censura, està condemnat a tornar a aplegar els aliats d'aquella moció davant una dreta que ja saliva amb la seva incerta travessia.

Si un extraterrestre aterrés a Madrid i veiés que per ser president el que necessita Sánchez és reunir els mateixos socis als quals deu ara ser president, no entendria el bloqueig. Amb la pèrdua de 760.000 vots i tres escons respecte

Les frases

"Veiem un Sánchez derrotat i tant de bo entre Podem i ERC puguem fer-lo seure a negociar"

Gabriel Rufián
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

"Al PSOE li envio aquest missatge: abstinguin-se de pressionar el PP"

Teodoro García Egea
SECRETARI GENERAL DEL PP

"Som en una etapa nova, escoltarem el que ens proposen i ens adaptarem a la nova realitat"

José Luis Ábalos
SECRETARI D'ORGANITZACIÓ DEL PSOE

"Tenim una segona oportunitat per fer un govern progressista i és una obligació moral fer-ho"

Íñigo Errejón
CANDIDAT DE MÉS PAÍS

a l'abril, si el PSOE (120 escons) s'alia amb Unides Podem (35) i Més País (3), tindrà 158 escons, a 18 dels 176 de la majoria absoluta al Congrés. Per sumar voluntats, el ventall va des d'ERC (13) i el PNB (7) –amb l'opció de JxCat (8), EH Bildu (5) i BNG (1)– fins a una suma de regionalistes com el Partit Regionalista de Cantàbria (1), Coalició Canària (2) i Terol Existeix (1) combinada amb Ciutadans (10), ara sense líder ni rumb per l'adeu d'Albert Rivera.

Triple aposta fracassada
La triple aposta que perseguia Sánchez tornant a posar les urnes era refor-

çar la seva majoria, tenir un Congrés on fos més fàcil formar govern i revifar un bipartidisme en què ell aspirés a ser investit amb l'abstenció del PP i de Cs.

Sols hi ha un antídoto contra uns tercers comicis: el retorn a la moció de censura

Però la realitat del 10-N ha trencat la bola de vidre del guru Redondo, i avui el Congrés té 22 partits, una ultradreta afegegada i decidida a marcar l'agenda del PP i un rècord de veus independentistes. Serà enmig d'aquestes turbulèn-

Pedro Sánchez saluda Óscar Puente, ahir. Al costat, Pablo Casado. A sota, Santiago Abascal ■ EFE

cies que Sánchez haurà de trobar els companys de viatge d'una legislatura que des d'ara tothom admet que s'albira curta, si és que neix i no apareix el tabú que tothom diu que no vol: les terceres eleccions al març o a l'abril.

Podem exigeix ministres
Tot i que Sánchez va ser molt assertiu la nit del 10-N promentent que "aquesta vegada sí que, tant sí com no", aconseguiran "un govern progressista", el cas és que Unides Podem ja torna a la casella de sortida i exigeix ministres. "Esperem que Sánchez valori el seu error i sigui amb nosaltres per fer un go-

vern de coalició amb una participació proporcional de tots", avisava Iglesias la nit electoral. A diferència del pas al costat fet al juliol en favor d'Irene Montero, el líder d'Unides Podem ara ja no acceptarà ser vetat per Sánchez com a minnistrable. Estrenant el seu nou paper, Errejón advertia Sánchez i Iglesias que "hi ha una segona oportunitat de fer un govern progressista i és una obligació moral fer-ho".

Oberts a una coalició
Després de la reunió de l'executiva socialista, el secretari d'organització del PSOE, José Luis Ábalos, no va voler descartar d'entra-

da l'opció d'un govern de coalició. "Som en una etapa nova, escoltarem el que proposen", va dir Ábalos, que promet "adaptar-se i actuar d'acord amb la nova realitat" més precària de Sánchez.

Amb to de suficiència, l'home fort del PSOE es va enfadar perquè sentia que la premsa no li reconeixia prou l'evidència que Sánchez ha guanyat les eleccions tot i perdre tres escons i quedar-se en 120 quan, amb les enquestes de l'agost a la mà, aspirava als 140. "És que em fan preguntes com si haguéssim perdut les eleccions. Ens poden reconèixer la victòria?", va reclamar

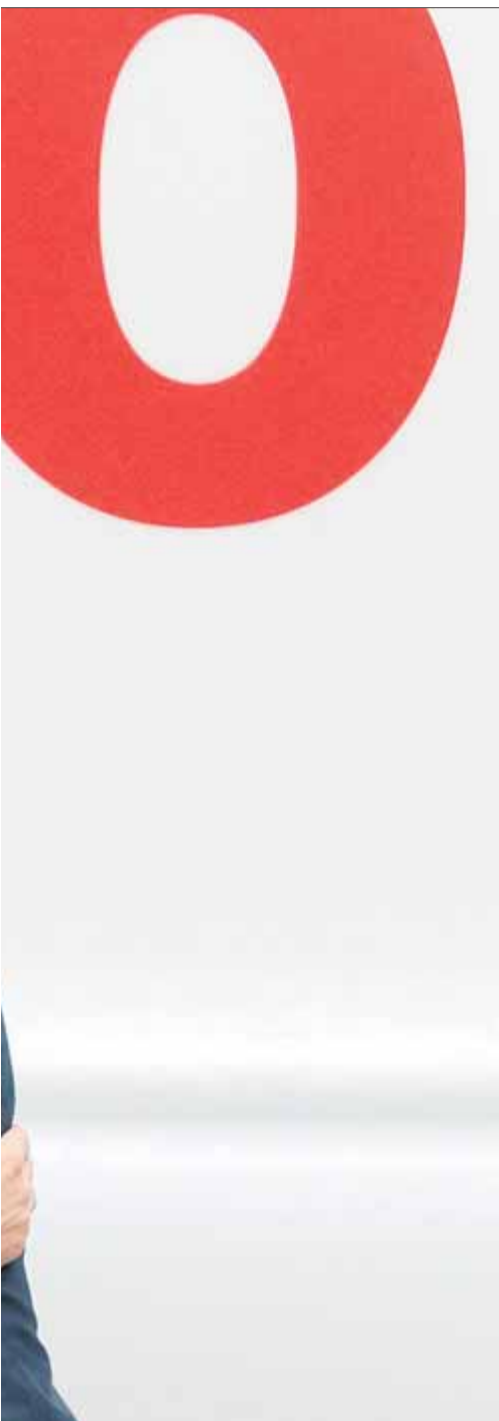
L'APUNT

Cadàver als 40

David Brugué

Albert Rivera és història. Divendres farà 40 anys i ja és un cadàver polític. I deixa un bagatge més que qüestionable. Va entrar presentant-se com el valedor de les noves formes de fer política i ha acabat pontificant cap al sentit més carca de la dreta. Rivera ha construït un partit a la seva semblança, fent de la manipulació i les mitges veritats el seu *modus operandi*. Ha pecat de supèr-

bia, arrogància i vanitat, i això, en política, només t'ho pots permetre si ets molt bo. I no és el cas. Només hi ha hagut façana i populisme contra Catalunya i la llengua. El correctiu que els electors han aplicat hauria de ser un toc d'avis per a Inés Arrimadas, que va pel mateix camí. Perquè la dreta dona per al que dona. I son tres a repartir i el fill petit va molt fort.

El president espanyol continua sense agafar el telèfon

Torra torna a trucar a Sánchez per demanar-li que s'assegui a negociar, però el dirigent socialista no s'hi posa

E. Bella
BARCELONA

La mateixa nit electoral, el president de la Generalitat, Quim Torra, va confirmar al costat de la cap de llista de Junts per Catalunya, Laura Borràs, que ahir tornaria a trucar per telèfon al president espanyol en funcions, Pedro Sánchez. Dit i fet, cap a tres quarts de deu del matí va telefonar al líder del PSOE, que, tanmateix, va continuar sense respondre-li. Es veu que estava reunit.

Feia dies que Torra no trucava a Sánchez després de fer-ho insistentment després de la sentència del Suprem contra els presos polítics, el 14 d'octubre passat. Sempre de manera infructuosa i fins i tot amb Sánchez fent-ne mofa en mítings electorals del PSOE. El president espanyol en funcions no es va ni reunir amb Torra quan va venir a visitar exclusivament els ferits de la policia espanyola durant les protestes per la sentència. La d'ahir era la sisena trucada de Torra desatessa.

En qualsevol cas, Torra, d'acord amb els partits que donen suport al govern, JxCat i ERC, manté la seva aposta pel diàleg, pel *Sit and talk*, fins que la part espanyola torni a la taula de negociació de la qual Sánchez es va aixecar el 20 de desembre, fa gairebé un any, a Pedralbes.

La Generalitat vol poder parlar de tot amb Sánchez, sense restriccions de cap tipus, inclòs de l'e-

Torra parlant per telèfon, en una imatge d'arxiu ■ ACN

xercici del dret a l'autodeterminació del poble català. Justament avui s'ha de debatre al Parlament una moció de la CUP en aquest sentit, malgrat els advertiments del Tribunal Cons-

La xifra

6

És la sisena trucada que el president de la Generalitat, Quim Torra, fa a Pedro Sánchez sense èxit.

titucional a la mesa de la cambra, que va amenaçar el president del Parlament, Roger Torrent, i la resta dels seus integrants si permeten que es voti —en principi, en el següent ple— una proposta de resolució de JxCat, ERC i la CUP de resposta a la sentència. ■

als periodistes. “Nosaltres hem perdut vots, però és que els altres també. L'autocrítica la farem en la manera d'actuar, però no ens flagel·larem”, sentenciava Ábalos. “És un resultat admirable”, lloava la vicepresidenta Carmen Calvo.

“He aturat la ultradreta”

L'enuig d'Ábalos va anar *in crescendo* en escoltar que l'extrema dreta ha guanyat gairebé un milió de vots (951.971) i suma 3,5 milions de votants gràcies a la segona tirada de daus que li ha regalat Sánchez. El PSOE no només no fa autocrítica, sinó que es vanta d'haver complert l'objectiu de ser el partit

que ha frenat l'alça de la ultradreta. “Hem complert l'objectiu de frenar la ultradreta, perquè no suma”, sosté Ábalos tot i l'evidència que Vox ha passat dels 24 escons de l'abril als 52.

Des d'ERC, Gabriel Rufián apostava per treure profit al fet que Sánchez no pugui buscar Cs o el PP. “La bona notícia és que veiem que Sánchez està derrotat, tant de bo entre Podem i ERC puguem fer-lo seure a negociar”, confiava. ERC no tanca la porta a abstenir-se i ser la clau del desbloqueig.

Si votar no a Sánchez ha estat la promesa electoral més solemne de Casado, el mapa polític acaba

de convèncer el PP de no donar ni aigua al president en funcions si no vol que Vox li disputi l'hegemonia del partit alfa de la dreta. “Al PSOE li envio aquest missatge: abstinuin-se de buscar el PP”, alertava el secretari general del partit, Teodoro García Egea.

“Govern Frankenstein”

Casado no només ha reanimat el PP des del registre mínim dels 66 escons fins als 88, sinó que té un paisatge ideal: Sánchez enmig d'un Vietnam parlamentari i depenent en cada votació del que Madrid menysprea com els partits perifèrics. És el que el llibre d'estil del PP recull com

atacar el “govern Frankenstein”. I és una paradoxa, perquè l'etiqueta de “govern Frankenstein” va ser inventada el 2016 pel socialista Alfredo Pérez Rubalcaba per refusar que es pogués forjar la majoria que va fer realitat finalment la moció de censura del juny del 2018 que va desallotjar Mariano Rajoy.

La premsa que Sánchez exhibia en els mítings per tenir un govern format al desembre i uns pressupostos el primer trimestre del 2020 ahir ja va deixar pas a la passivitat a l'hora de telefonar. Tots tornen a la casella de sortida, però a la recerca del “més difícil encara”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Senat i el 155 a dues mans

FRE • El PSOE perd la majoria absoluta a la cambra alta guanyada el 28 d'abril i cau de 123 a 92 senadors **VEU** • ERC (11) i el PNB (9) són els nous àrbitres a l'hora d'esmenar lleis o votar la suspensió de l'autogovern **JXCAT** • Roger Español en queda fora

David Portabella
MADRID

El Senat no obre informatius com el Congrés tret de quan torna un pressupost al govern espanyol de torn o bé quan desprecinta un article de la Constitució mai utilitzat, com és el cas del 155 debatut i aprovat per primera vegada el 27 d'octubre del 2017 per suspendre l'autogovern català. En un moment en què el 155 és invocat per la dreta com una de les eines coercitives per afrontar el conflicte polític, la repetició de les eleccions ha procurat al PSOE el revés de recular al Senat fins a perdre la majoria absoluta conquistada el 28 d'abril. Dels 123 senadors que li proporcionaven una confortable majoria absoluta en una cambra de 265 escons (208 per elecció i 57 més per designació autonòmica), el fet de caure fins als 92 deixa el PSOE ara en minoria davant la irrupció d'ERC (11) i el PNB (9) com a àrbitres de totes les votacions, inclosa una de tan sensible com l'eventual requeriment de la suspensió de l'autonomia.

L'escenari sorgit de les urnes del 10 de novembre és una anomalia a la cambra de la plaça de la Marina espanyola: el partit que guanya les eleccions estatals al Congrés acos-

El president del Senat en funcions, Manuel Cruz, votant diumenge a Barcelona ■ EFE

tuma a rebre el premi afegit d'una majoria absoluta de les paperetes taronges al Senat. Però això no li passa al PSOE i la reculada conviu amb l'ascens del PP de 54 a 83 senadors (i 3 més de Navarra Suma).

Dels 16 senadors escollits a les urnes de Catalunya, ERC reedita la conquesta d'11 escons i es manté com a tercera força a la cambra, on

repetiran Mirella Cortés, Ana María Surra, Robert Masih, Jordi Martí i Elisenda Pérez, entre d'altres, després que Raül Romeva fos el senador català més votat el 28-A. El segon lloc al podi català és per a JxCat, que guanya un escó i fa el salt de dos a tres amb Josep Maria Jami Matamala, Josep Maria Cervera i Maria Teresa Rivero. De

JxCat n'ha quedat fora un dels seus fitxatges electorals del 10-N, Roger Español, víctima de les càrregues policials de l'1-O que li van suposar la pèrdua d'un ull.

La davallada que Ciutadans viu al Congrés, on cau dels 57 als 10 escons amb una virulència que recorda l'esfondrament de la UCD, té el seu calc també al Senat, on els d'Albert Rivera perden els quatre escons que hi tenien. Els buits els ocupen noves sigles com ara la revelació del 10-N, ¡Teruel Existe!, una agrupació d'electors que porta la veu de l'Espanya buida i que debuta al Congrés amb Tomás Guitarte de diputat i amb dos senadors. Altres sigles amb senador són EH Bildu (1), Vox (2), l'Agrupació Socialista de La Gomera (1) i Coalició per Melilla (1).

Tot i tenir un paper institucional secundari i ser ofert en algun moment pel PSOE com a edifici traslladable a Barcelona, el Senat continuarà a Madrid i amb el poder de votar i esmenar lleis del Congrés. L'última paraula, en tot cas, la té sempre el Congrés. L'únic segur és que, si hi ha legislatura, el Senat ja no serà per al PSOE l'*spa* que ara presidia Manuel Cruz amb majoria absoluta: els socialistes hi necessitaran socis per a tot. També per poder prémer el botó nuclear del 155. ■

Els 52 diputats faciliten a Vox recórrer al TC

■ Abascal promet que al Constitucional li donarà "força feina" a partir d'ara

D. Portabella
MADRID

El Tribunal Constitucional viu una època daurada de recepció tant de recursos com d'incidents d'execució de sentència per part del govern espanyol contra la Generalitat i el Parlament, però des d'ara un nou client preferent anuncia que trucarà a la seva porta regularment. Gràcies a sobrepassar la barreira dels 50 escons, el llinard de diputats que es necessi-

ten per firmar un recurs d'inconstitucionalitat contra qualsevol llei autonòmica o estatal, el líder de Vox, Santiago Abascal, amenaça que donarà "força feina" al TC impugnant tot el que ell identifica des de la seva òptica ultradretana com a "consens progressiu" i atacs a la unitat d'Espanya.

El TC no és un àrbitre de la Constitució que no tingui ara afers pendents. Els seus calaixos tenen dossiers acumulats com ara els recursos contra lleis com ara la d'educació catalana (des del 2009), la de l'avortament (des del 2010) i la llei mordassa (des del 2015). Si bé el TC

es vanta d'haver reduït el temps a l'hora de sentenciar els recursos admesos, les grans lleis s'encallen anys i anys i el paradigma de la dilació és l'Estatut del 2006 que va ser amputat el juny del 2010.

Sense importar-li el risc de col·lapsar l'alt tribunal, el diputat de Vox per Barcelona Jorge Buxadé ja ha confirmat les paraules del líder de donar "força feina" als magistrats amb una agenda inèdita fins ara. "Exigirem la depuració de les nostres normes i garantir la igualtat i la llibertat de tots els espanyols", promet Buxadé als seus 3,5 milions de votants.

Com ja s'ha vist durant

Santiago Abascal amb la plana major de Vox, ahir a Madrid ■ EFE

alguns minuts de silenci oficials amb motiu de crims masclistes davant l'ajuntament de Madrid, Vox ha vingut a la política a desafiar els consensos més elementals i per això fins i tot carrega part de la culpa a la dona parlant d'"ideologia de gènere". El que Abascal somnia ara és que el seu enfocament franquista de la unitat d'Espanya i dels drets socials es pugui traslladar a l'agenda del dia a dia del TC i que s'hagi de pronunciar sobre punts abans no abordats.

El desacomplexament ideològic el compartia Abascal la nit electoral. "Hem estat capaços d'obrir tots els debats prohibits. Tenim el mateix dret de defensar les nostres idees sense ser estigmatitzats", va avisar. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Albert Rivera, ahir en la compareixença a Madrid en què va anunciar la dimissió ■ RODRIGO JIMÉNEZ / EFE

Rivera deixa la presidència de Cs i abandona la política

La pèrdua de 47 diputats ha empès el polític a deixar els càrrecs del partit, l'acta de diputat i a retirar-se de l'escena pública ■ Una gestora controlarà Ciutadans fins que s'esculli un nou líder

Rosa M. Bravo
BARCELONA

Va arribar a la política amb l'ambiciós anunci de regenerar-la i ha caigut víctima d'un nefast resultat electoral producte d'una igualment nefasta estratègia. Albert Rivera abandona la política i se'n torna a la vida civil l'endemà de la històrica derrota que ha deixat Cs amb només 10 escons al Congrés dels Diputats, 47 menys que en les eleccions de l'abril passat. Ahir, després d'haver reunit d'urgència l'executiva del partit, va presentar la dimissió de la presidència de Cs, va comunicar que no recollirà l'acta de diputat i va anunciar que es retira de la vida política. Abandona, doncs, l'escena pública i se'n torna, segons va dir, a la seva professió —abans de fundar Cs treballava

com a advocat en una entitat bancària— i amb la seva família.

Passaven pocs minuts de les dotze del migdia quan Albert Rivera va comparèixer davant de la premsa, de qui no va acceptar preguntes, i va anunciar que comunicaria tres decisions: dues de polítiques i una de personal. Ho va fer després d'haver anunciat la nit electoral que assumiria responsabilitats. "No m'he amagat mai i sempre he intentat ser valent i coherent", va afirmar ahir.

La primera, la dimissió de la presidència de Cs "per tal que aquest projecte en un congrés extraordinari esculli el futur i el rumb, perquè el centre polític existeix i encara molts espanyols necessiten votar liberal i centre", va assegurar. Rivera va al·ludir a la responsabilitat com a mo-

Borràs: "Cs va néixer amb la voluntat de destruir"

La cap de llista de JxCat al Congrés, Laura Borràs, va manifestar ahir que "Cs va néixer amb l'única voluntat de destruir tot el que tingui a veure amb Catalunya i ha acabat destruït". La de Borràs, que va recordar l'adhesió de Cs a l'aplicació de l'article 155, no va ser l'única opinió contrària al paper que la formació de Rivera ha tingut en la política. El candidat d'En Comú Podem al Congrés, Jaume

Asens, va assenyalar que la important caiguda de vots i escons de Cs es deu al fet que "ha begut del seu propi verí en comprar el marc mental de l'extrema dreta". També va ser extremadament crític el coordinador federal d'Izquierda Unida, Alberto Garzón, que va assegurar que "Rivera va creure que podia liderar la dreta i els seus discursos incendiàries han alimentat Vox". El candidat republicà, Gabriel

Rufián, va assegurar que "durant anys hem sentit Rivera dir coses horribles a companys i amics".

El president del PP, Pablo Casado, va dir en canvi que Rivera "ha estat un gran polític i un patriota que ha defensat la llibertat i la concòrdia on era més difícil". El secretari d'organització del PSOE, José Luis Ábalos, va afirmar que ahir "es va assistir pràcticament a la dissolució" de Cs.

Les frases

"No he estat mai en política cargolat a un escó i crec que ha arribat el moment de cedir el testimoni"

Albert Rivera
PRESIDENT DIMISSIÓNARI DE CS

"Lamento molt la decisió de Rivera. Ha estat un gran polític i un patriota que ha defensat la llibertat"

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

tiu per renunciar al càrrec. "Els èxits són de tots, però el mal resultat és del líder", va argumentar.

La segona decisió, també política, la va qualificar de coherent amb "l'honor i responsabilitat" amb què els últims quatre anys, com a diputat de les Corts espanyoles, ha "servit el

poble espanyol". I algú que entra cada dia "orgullós i feliç al Congrés no pot assumir ser diputat només per una nòmina", va dir. "No he estat mai en política cargolat a un escó i crec que ha arribat el moment de cedir el testimoni a un diputat que estigui al 120% com jo he estat aquests quatre anys." Per això no recollirà l'acta de diputat. El seu escó l'ocuparà l'advocat de l'Estat Edmundo Bal, quart a la candidatura per Madrid.

La tercera decisió, més personal i que suposa la culminació de les dues anteriors, és que Rivera abandona la política. Va citar Obama dient que "si per guanyar has de dividir la gent tindràs un país ingovernable" i es va mostrar "preocupat pel país que s'ha de governar ara". Després de desitjar sort als que ho han de fer i clamar per "la unió dels espanyols" va anunciar que deixa la política i la vida pública. "He après molt i he conegut gent meravellosa pel camí, però vinc de la societat civil, tinc una professió i vull treballar. Ho he fet per Espanya i segurament el més bonic que he fet a la vida ha estat servir Espanya, però s'ha de ser feliç i la vida és més que la política. I crec que ha arribat el moment de servir altra gent." En el moment més emotiu del seu parlament va citar els seus pares, la seva filla, la seva parella i els seus amics. "Vull ser feliç. Ho he estat aquest temps i ho seguiré sent allunyat de la política. Seré millor pare, millor fill, millor parella", va dir, i va concloure amb un "visca la llibertat".

El secretari general de Cs, José Manuel Villegas, assumirà les regnes del partit de forma provisional fins que el consell general convoqui una gestora que en prengui el control. La gestora ho farà fins que es dugui a terme una assemblea extraordinària que esculli un nou líder i dibuixi les línies estratègiques. Inés Arrimadas apareix com la més ben situada per agafar el relleu.

Ahir, qui també va anunciar que abandonava la vida política és l'exdiputat Juan Carlos Girauta, que no ha pogut renovar l'escó per Toledo. "La política no té sentit sense Albert Rivera. S'ha aixafat un home bo", va dir Girauta en una entrevista concedida a EsRadio. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Adeu al rei del 'canutazo'

Jordi Panyella
BARCELONA

Es llibres d'història no parlaran d'Albert Rivera (Barcelona, 15 de novembre del 1979), o si ho fan el posaran empetit en el seu lloc just, perquè després de tretze anys dedicats a la cosa pública, sense haver assolit cap càrrec de responsabilitat en el govern de cap administració, és —a ulls dels historiadors que posen en context les coses que passen durant decennis i segles sencers— molt poca cosa. Conscient que l'estocada rebuda pels mals resultats de diumenge passat el posen en la trista realitat de ser un fracassat en la política, Rivera ha decidit posar fi a la seva vida pública i fer-se un regal molt especial en el seu quarantè aniversari, que celebra aquest divendres. L'autoregal no és cap altra cosa que el retorn a la vida privada per aconseguir una felicitat que, segons va dir ell mateix, pensa assolir dedicant temps als seus pares —a qui ha utilitzat sempre per fer política denunciant els atacs que aquests han rebut en el seu ne-

goc de Granollers—, la seva filla i la seva actual parella, la cantant de música pop María Lucía Sánchez Benítez, coneguda amb el nom artístic de Malú.

Els 13 anys de presència pública de Rivera hauran estat marcats, sens dubte, per la seva habilitat en l'oratoriat i de brillant polemista, tant com per la seva incapacitat per evolucionar en el seu discurs i la seva estratègia política, que ha

L'única consecució d'Albert Rivera és haver aplanat el camí per a la irrupció de Vox en el panorama polític espanyol

fonamentat sempre en un indissimulat autoodi per la condició de català. Quan Albert Rivera salta a la llum pública el 2006, a través de Ciutadans i aconseguix per sorpresa de molts entrar per primer cop al Parlament de Catalunya, ho fa amb un indissimulat sentiment d'hostilitat contra el fet diferencial català, que al cap i al a fi és hostilitat contra la

seva condició de ciutadà de Catalunya; és a dir, un sentiment d'autoodi.

Des d'aleshores el creixement constant de Ciutadans atiant sempre el discurs contra el nacionalisme català, primer, i després contra el sobiranisme, ha fet creure a Rivera que el camí de l'incendi constant del discurs era el bo, sense veure que l'estratègia de portar l'autoodi fins a les màximes conseqüències servia només per aplanar el camí als que venien darrere. Per molt que li sàpiga greu, Rivera serà sempre català, en canvi Santiago Abascal és i serà sempre un espanyol de les *Vascongadas*.

L'hiperespanyolisme de Rivera fins a abraçar postulats falangistes amb la iniciativa de l'Espanya ciutadana, l'escorament a la dreta, el rebuig frontal a qualsevol entesa amb els socialistes..., només han fet que ensenyar als votants espanyols que tant per tant era millor confiar en Vox la croada per salva la pàtria.

El pitjor de Rivera no és allò que no ha

aconseguit, sinó allò que no deixarà aconseguir al seu partit entregat a la política del discurs buit de contingut i fonamentada en el missatge curt i d'impacte que busca un resultat immediat. El repte del partit no serà només canviar de líder, sinó també d'estratègia, i la cosa no sembla que sigui fàcil.

Descansi en pau i en la tranquil·litat de casa seva el rei del *canutazo*. ■

El perfil

Festa d'Empordàlia

VINE A TASTAR EL NOU OLI DE PAU I EMPORTA-TE'L A CASA

24 DE NOVEMBRE CELLER DE VILAJUÏGA
A PARTIR DE LES 10H.

ESMORZAR POPULAR I TAST DE L'OLI NOU
ACOMPANYAT DELS VINS D'EMPORDÀLIA.

BALL SWING
A CÀRREC DE 02 MÚSICA SWING, DUET DE PIANO I CONTRABAIX.

PORTES OBERTES
RUTA AMB EL TRENET DE ROSES A LES OLIVERES I MOLÍ DE PAU.
(SORTIDES A PARTIR DE LES 10H FINS LES 12H)

OBERTURA I CLOENDA A CÀRREC DELS GEGANTS DE VILAJUÏGA
PREU 2,50€ / PAX.

Ajuntament de Vilajuïga

Ajuntament de Pau

Ctra. de Roses 3, 17493 Vilajuïga, Girona
www.empordalia.com | 972 53 01 40

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC repta el PSOE a triar entre “diàleg o més dreta”

■ Els republicans exigeixen seure a parlar “de tot” abans de decidir si faciliten la investidura d’un Sánchez que veuen “debilitat” ■ Ressalten l’augment de l’independentisme tot i haver perdut vots

Òscar Palau
BARCELONA

Diàleg o més dreta. Aquesta és la disjuntiva que ERC va reptar ahir Pedro Sánchez a resoldre en els pròxims dies, arran d’uns resultats en la repetició de les eleccions estatals que no li permeten formar govern si no és amb pactes a diverses bandes, i que han tornat a donar la victòria dels republicans a Catalunya, alhora que atorguen una majoria folgada al país, de 30 diputats de 48 i vora el 58% de vots, a favor de les opcions que defensen un referèndum d’autodeterminació. En una primera reflexió de la direcció l’endemà del 10-N, la portaveu del partit, Marta Vilalta, va evitar pronunciar-se sobre si aquesta vegada pensen facilitar una investidura del candidat socialista, i va condicionar qualsevol presa de posició en aquest sentit a “seure i parlar” de la situació que es viu a Catalunya perquè a l’altra banda reconeguin que hi ha un problema polític i obrin una negociació on hi càpi-ga “tot”.

“Si no es fa això no es pot prendre cap decisió que vagi més enllà”, repetia Vilalta, que recordava que les urnes al país han tornat a apostar aclaparadorament per un “sit and talk”

Marta Vilalta, durant la concorreguda roda de premsa d’ahir a la seu d’ERC ■ TONI ALBIR / EFE

que fins ara el president espanyol en funcions ha desoït, fet que considera una “manca de respecte a la voluntat de la ciutadania”. Davant d’això, la portaveu insistia en la diatriba: “O diàleg i una solució democràtica, o més dreta, això és el que ha de triar Pedro Sánchez; torna a estar a la seva teulada decidir què vol fer.” Ahir, això sí, el PSOE ja va deixar clar que la seva intenció no és ni una cosa ni l’altra, sinó espremer l’aritmètica parlamentària per evitar una

coalició amb el PP, però tampoc dependre per a res dels independentistes, tot explorant acords amb un mosaic de grups nacionalistes i regionalistes, a més de Cs i Podem alhora.

Vilalta lamentava ahir que, vistos els resultats, s’ha comprovat la “profunda irresponsabilitat” de Sánchez en haver anat a unes noves eleccions “innecessàries” de les quals surt “debilitat”, tot per haver negat el diàleg amb el govern català i “haver comprat el relat” d’una extre-

Les frases

“Sánchez té dues opcions: seguir virant cap a la dreta i comprar el seu relat més radicalitzat, o bé escoltar el que diuen les urnes”

“Repetir eleccions ha estat irresponsable. La ultradreta ha tret massa bon resultat i el PSOE s’ha debilitat, no ho podia fer pitjor”

Marta Vilalta
SECRETÀRIA GENERAL ADJUNTA D’ERC

ma dreta de l’ascens de la qual el fa “responsable directe”. “Demanem diàleg amb un candidat que sigui capaç de parlar amb els que han guanyat a Catalu-

nya, cosa que no ha estat capaç de fer fins ara”, reblava la portaveu, que l’instava a ser “valent”. En aquest sentit, li tornava a exigir que plantegi quin és

el seu projecte per a Catalunya, i ja va deixar clar que les demandes d’ERC, i de tot l’independentisme, continuen sent l’exercici de l’autodeterminació, la fi de la repressió i el respecte als drets, llibertats i institucions catalanes. En aquest sentit, la declaració de Pedralbes entre els dos governs del desembre del 2018 podria ser un bon punt de partida.

Puja l’independentisme

ERC va tornar a tenyir el mapa de groc diumenge, en guanyar a 622 municipis, entre els quals, Barcelona, Lleida, Manresa, Tortosa i la Seu d’Urgell, a més de Reus, Sant Cugat i una pila de capitals de comarca, i va ser segona o tercera força en moltes ciutats de la corona metropolitana. Tot i això, i haver ampliat a dos punts la distància sobre el PSC, els republicans van perdre dos diputats i uns 150.000 vots, fet que Vilalta admetia que volen analitzar en detall per veure com ho poden millorar, tot i que d’entrada ho atribuïa a “un cúmul de factors”, com ara la irrupció de la CUP i el descens de la participació.

En tot cas, ERC vol reivindicar que els “resultats globals” del conjunt de l’independentisme són millors, ja que ha crescut en vots i en diputats. “Quan ens podem presentar en tota la pluralitat, el moviment es veu reforçat, així que benvinguda sigui, perquè això ens enforteix a les urnes”, analitzava. Els republicans valoren positivament haver aconseguit els tres objectius que es proposaven: quedar davant del PSC, guanyar a Catalunya i superar en escons Cs al conjunt de l’Estat. ■

Asens demana un front de progrés antifeixista

Redacció
BARCELONA

El diputat electe d’En Comú Podem al Congrés Jaume Asens va demanar ahir al PSOE que tregui el “cordó sanitari” que ha posat als partits independentistes si vol desbloquejar la governabilitat de l’Estat. “Fins que no resollem la

qüestió territorial catalana serà difícil sortir del bucle i l’atzucac en què estem”, va dir a TV3. Asens, que confia que ERC s’avin-gui a facilitar un govern, va demanar flexibilitat als partits i que “surting de les zones de confort”, ja que “el perímetre” creat a la moció de censura que va fer fora Rajoy és, segons

ell, el que ha de “treure’ns del bloqueig”. Després, en roda de premsa, Asens es va felicitar perquè els comuns han aconseguit el doble objectiu que s’havien proposat: revalidar resultats a Catalunya i fer que una majoria d’esquerres sumi a l’Estat. En aquest sentit, va apel·lar a un compromís antifeixista

contra l’extrema dreta, i va reclamar a Pedro Sánchez que no miri cap al PP i aposti per una aliança progressista que veu especialment clau tenint en compte l’ascens de Vox. “Cal tenir altura de mires per saber que el que està en joc a Espanya i a Catalunya no és només l’estabilitat, sinó les mateixes bases constitutives de la democràcia”, va advertir. Asens també creu que, després del 10-N, són “molt a prop” les eleccions catalanes, perquè “ara és més difícil de sostenir la falsa unitat” de la Generalitat. ■

Jaume Asens, ahir a la seu dels comuns amb Aina Vidal i Mar Garcia, també diputades electes al Congrés ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Borràs convida Sánchez a cedir el pas a un altre candidat

La cap de files de JxCat al Congrés suggereix al líder del PSOE que plegui en favor d'algú amb més aptitud per negociar la investidura ■ Demana autocrítica al president espanyol, a qui acusa de blanquejar la ultradreta

Emili Bella
BARCELONA

Laura Borràs va convidar ahir el president espanyol en funcions, Pedro Sánchez, a cedir el pas a algú que tingui més habilitat negociadora per poder ser investit i formar un govern. La cap de files de Junts per Catalunya al Congrés va observar que el resultat del 10-N demostra "la grandíssima irresponsabilitat" de Sánchez per no haver sabut gestionar el resultat del 28-A i que la seva "falta d'aptitud" per negociar ha generat més inestabilitat a l'Estat, amb un escenari més fragmentat i amb Vox en tercera posició.

En aquest sentit, va demanar al dirigent socialista explicacions per haver "blanquejat" la ultradreta, i una de les maneres que Borràs li suggereix per entonar aquest *mea culpa* és plegant. "Si no arriba aquesta autocrítica, ens preguntem si estem segurs que la investidura del proper president del govern implica la figura de Pedro Sánchez. No sabem si decidirà plegar, esperarem que faci autocrítica", va resoldre.

L'exconsellera de Cultura va assenyalar la paradoxa que Sánchez va trencar el diàleg quan es parla

La candidata, Laura Borràs, i el portaveu de JxCat, Eduard Pujol, ahir, valorant els resultats del 10-N ■ EFE / ENRIC FONTCUBERTA

va de la figura d'un relator i per por d'una manifestació —a la plaça de Colón de Madrid— de la ultradreta, que és justament qui més ha ascendit a les urnes. Així, va reclamar un cop més a Sánchez que s'assegui a dialogar amb la Generalitat en el punt on el líder del PSOE es va aixecar de la taula: Pedralbes.

En qualsevol cas, el dirigent de JxCat va celebrar que l'independentisme hagi obtingut els millors resultats de la història en unes eleccions espanyoles i que la seva formació hagi augmentat en escons al Congrés (un, fins als vuit), en vots (26.000), en percentatge de vot (de 12,08 a 13,68) i en senadors (de

2 a 3) i s'hagi situat com a tercera força. I tot això, en un context de baixada de la participació i amb la novetat de la CUP en unes espanyoles.

Borràs va posar l'accent en el fet que la primera força a l'Estat no és la mateixa que a Catalunya, va aplaudir que la segona i tercera forces a Madrid no

tenen representació en tres de les quatre circumscripcions catalanes i que mentre Ciutadans cau fins al vuitè lloc a Catalunya, l'independentisme continua creixent.

Pel que fa a l'adeu del líder de Ciutadans, Albert Rivera, Borràs va remarcar que "un partit que va néixer amb l'afany de des-

truir tot el que tingui a veure amb Catalunya i les seves institucions s'ha demostrat que en aquestes eleccions ha acabat destruït".

La cap de llista va insistir que l'oferta a ERC i als cupaires de formar un sol grup parlamentari "no calduca". "L'estratègia de no donar els vots a canvi de res, de fer-los valdre i de plantar cara a l'Estat queda avalada pel resultat", va llegir Borràs.

D'entrada, va advertir que després del 10-N el govern espanyol no pot aprovar el decret de censura di-

Les frases

“Si no arriba aquesta autocrítica, ens preguntem si estem segurs que la investidura implica la figura de Sánchez”

“L'estratègia de no donar els vots a canvi de res i de plantar cara a l'Estat queda avalada pels resultats”

Laura Borràs
CAP DE FILES DE JXCAT AL CONGRÉS

gital la setmana que ve en la comissió permanent del Congrés. El que hi passi pot donar pistes de l'actitud amb què Sánchez afronta les negociacions postelectorals.

D'altra banda, l'anunciada compareixença del president del PDeCAT, David Bonvehí, després de la reunió de la direcció executiva nacional per valorar els resultats es va suspendre. El 10-N reforça Borràs dins de JxCat, un espai que a partir d'ara iniciarà la reordenació. ■

An advertisement for Jotri food products. It features a box of 'ARRÓS NEGRE' (Black Rice) and a large bowl of paella. The text promotes the products as 'CUINATS Jotri' and 'GAUDEIX D'UN BON ARRÓS O D'UNA FIDEUÀ En 6 minuts...'. It lists the products: 'ARRÓS NEGRE | PAELLA MIXTA | PAELLA MARINERA | FIDEUÀ'. The website 'www.cuinatsjotri.cat' and social media icons are also shown. The advertisement is part of a 'FÒRUM GASTRONÒMIC' in Barcelona, held from 18-20 Nov 2019 at the Fira de Barcelona, Palau 8, Recinte Montjuïc. A vertical number '806546-12193230' is visible on the left side.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els dirigents del PSC compareixien al costat de Miquel Iceta per valorar els resultats durant la nit electoral ■ EFE

El PSC no descarta l'acord amb el PP sense coalició però vol un govern de progrés

■ Iceta diu que votar no a Sánchez és fer com Vox ■ Els socialistes s'aferren al manteniment d'escons però perden més vots que ERC i En Comú Podem

Xavier Miró
BARCELONA

La investidura de Pedro Sánchez com a futur president no depèn només del PSOE, i el PSC és partidari d'explorar totes les possibilitats –també una coalició amb Podem– excepte la gran coalició amb el PP i un acord amb Vox.

Aquesta és la prospecció que feia ahir el líder dels socialistes catalans, Miquel Iceta, que avançava, però, que el PSC prefereix “un govern progressista amb acords amb forces progressistes”. Per això, a la pregunta de si aposta per un govern a la portuguesa –govern socialista amb suport de partits d'esquerra des del Parlament–, Iceta va admetre que li agradaria, però també va advertir que això requereix, en la investidura, majoria absoluta en primera votació o “més vots a favor que en contra” en una segona votació. “Sa-

bem que sense establir acords, siguin de coalició, d'investidura o de legislatura, no hi ha desbloqueig”. Iceta ja adverteix que qui voti no a Sánchez “estarà votant amb Vox”.

Un gest del PP

Aquí és on podria entrar el protagonisme del PP de Pablo Casado. Tot i que el PSC descarta una gran coalició de govern amb els populars, Sánchez podria explorar l'abstenció del PP per garantir-se la investidura. Sense citar els populars, Iceta va demanar que “qui no estigui en condicions de fer govern hauria de tenir la responsabilitat de deixar-lo fer”.

En una entrevista matinal a Ràdio 4, l'expresident Montilla augurava una negociació llarga i no descartava unes terceres eleccions a la primavera. Després de la reunió post-electoral de la comissió executiva, Iceta afirmava que “no es pot plantejar un

La xifra

171.000

vots perd el PSC respecte de les eleccions del 28-A i és el partit que en perd més a Catalunya després de Ciutadans.

escenari de terceres eleccions” més com a desig que com a compromís. Iceta sí que està d'acord amb la diagnosi de Montilla que “s'han acabat els governs en solitari” a l'Estat.

Mala data electoral

De fet, una nova repetició electoral seria gairebé un salt al buit per als socialistes. Iceta es mostrava ahir satisfet perquè el PSC ha mantingut els dotze escons de l'abril i reconeixia que la repetició electoral ha perjudicat els partits d'esquerres perquè “l'abstenció s'ha centrat més en l'electorat progressista”. A

més de la repetició electoral, Iceta va atribuir els resultats al fet que la coincidència amb la sentència del Suprem contra els líders independentistes no era “un moment especialment favorable per a les posicions més moderades i dialogants”.

Més lluny d'ERC en vots

Iceta, però, s'afermava novament al fet que el PSC ha escurçat la diferència en escons amb ERC, que n'ha perdut dos. El líder del PSC, en canvi, no va comentar que els socialistes catalans han perdut 171.000 vots, més dels que han retrocedit ERC –150.000– i En Comú Podem –68.900.

A més, tot i acostar-se en escons a ERC, els republicans han augmentat la diferència percentual en vots. Si l'abril passat ERC superava en 1,4 punts el PSC, aquest cop la distància s'ha ampliat fins als 2 punts. ■

La CUP tem un “tancament des de dalt” del PSOE amb el PP

■ Veu “un recorregut mínim” a l'independentisme pels resultats
■ Apunta que no es reuniran amb el rei

Vehí acompanyada de Reguant i Botran durant la nit electoral a la seu de la CUP ■ ACN

Redacció
BARCELONA

Mireia Vehí, diputada electa per la CUP al Congrés, tem un acord del PSOE de Pedro Sánchez amb el PP com a únic escenari possible d'estabilitat parlamentària i el qualificava de “tancament des de dalt” en una entrevista ahir a TV3. L'endemà que els anticapitalistes obtinguessin dos escons al Congrés, Vehí pronosticava que qualsevol escenari d'acord portarà el president en funcions i candidat a La Moncloa, Pedro Sánchez, “a la campanya de repressió” contra l'independentisme.

Escenari de repressió

Vehí dona a entendre que l'escenari de repressió formaria part d'un acord entre els dos grans partits espanyols perquè qualsevol altra alternativa faria inviable l'estabilitat d'un govern presidit per Sánchez. En aquest context, des de la CUP creuen que “l'aritmètica dificulta molt que hi pugui haver un recorregut mínim per als partits independentistes” i consi-

dera que això reforça la seva premissa electoral: “Al Congrés, no hi anem a guanyar res perquè és impossible.” De fet, Vehí reconeix que els resultats del 10-N han deixat “un mapa polític molt dur, amb una presència enorme de l'extrema dreta”.

Respecte a la possible assistència de la CUP a l'audiència amb el rei, que

La frase

“L'aritmètica dificulta molt que hi pugui haver un recorregut mínim per als partits independentistes”

Mireia Vehí

DIPUTADA ELECTA DE LA CUP AL CONGRÉS

està prevista per a tots els grups amb representació al Congrés, Vehí avança que aquesta decisió l'haurà de prendre la militància de la formació, però que gairebé descarta que hi assisteixin: “Forma part del cordó umbilical d'una dictadura heretada. No el reconeixem com a figura d'estabilitat, és un dels problemes fonamentals”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra i Mas apressen l'Estat a negociar sobre Catalunya

■ Els dos presidents aprofiten una commemoració del 9-N per reivindicar la fortalesa electoral de l'independentisme ■ L'acte esdevé un gest de desgreu cap als condemnats per la consulta del 2014

Homs, Ortega, Torra, Rigau i Mas, durant l'acte que es va fer ahir al Palau de la Generalitat per recordar els cinc anys de la consulta del 9-N ■ EFE

Redacció
BARCELONA

Tot just ahir, l'endemà d'unes eleccions que han afegit encara més elements de complexitat al panorama polític estatal, el Palau de la Generalitat va ser l'escenari d'un acte per commemorar el cinquè aniversari de la consulta sobre la independència celebrada el 9 de novembre del 2014. En un moment en què el conflicte català està especial-

ment en eferescència, la convocatòria va voler ser un gest públic de desgreu cap als aleshores responsables del govern català que van ser jutjats, i condemnats, per l'organització d'aquell procés participatiu. Per aquest motiu, el president de la Generalitat va rebre en audiència Artur Mas, les exconselleres Joana Ortega i Irene Rigau, i Francesc Homs.

En els seus respectius parlaments, tant Torra com Mas es van referir al

veredicte electoral de diumenge. Era ineludible. I tant l'un com l'altre ho van fer per destacar que les formacions sobiranistes n'han sortit ben parades. "Aquests resultats s'han de llegir, i s'han de llegir bé, ja que revelen que l'independentisme és més fort", va asseverar Torra, mentre que Mas va reblar que les successives convocatòries a les urnes han constatat que "això no era cap suflé" i que, per tant, "és evident que som da-

Les frases

“És l'hora de no amagar-se i de parlar de solucions reals a un conflicte polític que no mereix menyspreu”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Cal seure i parlar, i que democràticament hi pugui haver dues propostes en positiu a confrontar”

Artur Mas
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

vant d'una realitat tossuda que es va mantenint any rere any". Després d'aquesta tesi compartida, el raonament següent,

en el qual també van coincidir, és que l'Estat espanyol s'ha d'asseure per negociar una sortida a la situació que es viu al país.

“Ara és l'hora que el president Pedro Sánchez, o qualsevol que aspiri a ser president, sigui i parli”, va expressar l'actual cap de l'executiu català, mentre que el seu antecessor va anar un pas més enllà i va defensar que aquestes converses s'han de fer a partir de la contraposició de models. “L'Estat ha de posar sobre la taula la seva proposta en positiu per a Catalunya perquè es pugui confrontar amb la que ja tenim nosaltres, que és la independència”, va explicar Mas. Es dona per descomptat que aquest hipotètic procés negociador, que la realitat certifica que és lluny de concretar-se, hauria de culminar amb un referèndum amb tots els ets i uts.

El record del 9-N

El d'ahir, però, era un acte que tenia els motius que tenia: recordar i homenatjar el 9-N, i per aquesta raó, en la seva intervenció, Quim Torra va voler posar l'accent en totes aquelles persones, com les quatre que en aquell moment tenia al costat, “que van ser severament castigades per un Estat espanyol que ja havia començat a ensenyar el camí que seguiria, l'únic camí, el de la repressió, que ha seguit des d'aleshores”. Mas, per la seva banda, va recalcar que aquella consulta “va ser la primera experiència en majúscules de feina complementària de la ciutadania i les institucions”, tot i que va suposar un cost a interpretar, i a tenir present, de cara al futur. “Tot és possible i tot continua sent possible, però res no serà fàcil, perquè la repressió és dura”, va reblar. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

De moment, sense govern

Després del 10-N Pedro Sánchez continua sense agafar el telèfon a Quim Torra. Un fet que demostra que al PSOE les eleccions li han anat malament. El PSOE ha guanyat les eleccions i Sánchez continua lligat de mans i peus sense poder desbloquejar la situació. S'ha obert un altre període d'acords i pactes en un país on no hi ha cultura de pacte. Conti-

nua el dubte a les seus dels partits polítics i si haurà d'haver-hi unes terceres eleccions que suposarien un gran fracàs de la política espanyola. Tot plegat pinta malament i no es descarta la tercera repetició. Les eleccions del 10-N no han servit per aclarir el panorama que van deixar les del 28-A. És urgent que hi hagi un govern espanyol estable i és urgent que Sánchez aga-

fi el telèfon a Torra per saber com a mínim les novetats que hi ha hagut després d'un procés electoral sense donar-ho per sabut. Una d'aquestes és que l'independentisme ha augmentat en nombre de vots. Motiu de reflexió i de nous plantejaments per part del govern espanyol. Des del PSOE diuen que Pedro Sánchez no es vol posar al telèfon per parlar amb Torra per-

què saben que demanarà un referèndum d'autodeterminació i l'alliberament dels presos. Però Sánchez hauria de saber donar resposta a les dues qüestions que són la preocupació d'una part molt important de la població catalana. La política espanyola va deixar el bipartidisme enrere fa temps i es viu una fragmentació parlamentària amb mentalitat en-

cara de bipartidisme i sobretot de repartiment de càrrecs. Heus aquí el bloqueig a l'hora dels pactes. Des d'ara, Sánchez, està obligat a pactes que poden incloure Podem i fins i tot ERC. Si no els pot fer haurà de plegar i deixar la futura presidència del govern a un altre socialista encara que no sigui diputat. A les Corts Generals es permet.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El tall de l'AP-7 a la Jonquera, a primera hora del matí. Al costat, ja a la tarda. I a les imatges de la dreta, uns manifestants dinant i els gendarmes ■ QUIM PUIG

Tsunami bloqueja la frontera tot un dia

■ Els vehicles dels manifestants van tallar els dos sentits de circulació de l'AP-7 al Pertús ■ L'acció es va encetar de matinada i es va fer visible a partir de les nou del matí ■ La policia no va carregar i els concentrats hi han pogut passar la nit

E. Carrera / M. Membrives
LA JONQUERA / EL PERTÚS

La mobilització massiva anunciada des de feia dies per Tsunami Democràtic es va concretar ahir a primera hora amb el tall de l'AP-7 al Pertús que va bloquejar la frontera. Milers de manifestants s'hi van començar a desplaçar de matinada i va ser a les nou del matí quan es va fer visible el tall, a l'altura de la frontera francesa, coincidint amb la crida de Tsunami Democràtic a través de les xarxes socials. A aquella hora l'AP-7 ja estava bloquejada en els dos

sentits de la marxa i s'hi començava a organitzar la infraestructura amb l'objectiu de resistir durant tres dies.

Dies abans, Tsunami havia demanat a tothom que volgués participar en l'acció que s'agafés dies de festa a la feina i que estigués disposat a desplaçar-se pel territori i a passar la nit fora, i recomanava preparar roba d'abric, bateries extres per al mòbil, queviures, sac de dormir i tenda de campanya. Anunciaven que es tractaria de l'acció més ambiciosa proposada per Tsunami Democràtic. La concreció

de tot plegat va arribar quan a primera hora Tsunami informava que ja hi havia un miler de vehicles tallant la circulació i assegurava que havien tingut l'ajut d'alguns integrants del moviment dels *armilles grogues*, tot i que sobre el terreny no se'ls veia.

Cuina, lavabos i música

En poca estona es va muntar un escenari al mig de la via al nord de la frontera, a pocs metres del cartell que dona la benvinguda a l'Estat espanyol, i es va organitzar una cuina on va arribar menjar i beguda per avituallar els concentrats,

Les xifres

20

quilòmetres de cua hi havia a l'altura de la frontera en els dos sentits de circulació a primera hora.

3

dies vol fer durar el tall de la via Tsunami Democràtic i per això ha fet diverses crides a participar-hi.

així com diversos lavabos portàtils per donar servei a tots els que desafiaven el fred des de ben d'hora.

Pocs minuts després de l'anunci, el Servei Català de Trànsit confirmava el tall de l'autopista a l'altura de la Jonquera. Les cues

eren ja d'uns 20 quilòmetres. Al mateix temps, el servei francès d'autopistes informava de la impossibilitat d'accedir a la frontera i recomanava als vehicles que es desviessin de l'autopista A-9 a l'altura de Perpinyà. Durant tot el

dia, els camions bloquejats pel tall van anar estacionant als aparcaments a banda i banda de la frontera fins que van arribar a omplir-los.

Al llarg del matí hi van anar arribant manifestants a peu o en vehicle com a resposta a la crida feta per Tsunami, que també va convidar a anar-hi tots els grups de música que volguessin actuar a l'escenari. Lluís Llach hi va pujar passades les quatre de la tarda. Més endavant, les actuacions musicals es van anar alternant amb parlaments a dalt de l'escenari i, ja de nit, la música

seguia amenitzant el tall.

El degoteig de manifestants va ser constant. A primera hora de la tarda, l'alcalde de Prats de Molló, Claude Ferrer, es va presentar al tall per fer de mitjancer entre gendarmes i manifestants per desbloquejar els camions atrapats en un moment en què s'anunciava una càrrega imminent de la policia francesa, que al final no es va produir. Els manifestants no van acceptar que els camions atrapats reculessin fins a la sortida del Voló i es desviessin per altres vies secundàries i es van quedar allà on eren.

Cues quilomètriques

Durant el matí, la grua es va emportar alguns dels vehicles estacionats als extrems de la zona bloquejada, mentre que en altres casos van ser els mateixos propietaris que van accedir a retirar-los de manera voluntària per no haver de pagar una multa.

A mitja tarda es feien desviaments a l'AP-7 a la sortida 4, la de Borrassà, on hi havia cues de dos quilòmetres, i a la 8 de Figueres, on els vehicles acumu-

Negociant amb les Companyies Republicanes de Seguretat (CRS)

"Messieurs, dames, on recule s'il vous plait." El to dels efectius antidisturbis francesos sorprèn alguns dels concentrats, en comparació amb les experiències que han tingut amb els cossos policials al sud de la frontera. Però ningú dubta que, si hi han d'intervenir, els efectius de les Companyies Republicanes de Seguretat (CRS) seran tant o més eficients i virulents que els seus col·legues del sud. Van equipats i uniformats per intervenir. Ahir a les dotze del migdia els cossos policials

francesos van decidir buidar de cotxes i manifestants tot l'espai davant de la comissaria francoespanyola, a l'antic punt dels controls de duanes de l'autopista, un quilòmetre més al nord d'on hi havia l'escenari instal·lat i el gros de la concentració. Ho van fer entre tocs de negociació i de fermesa que s'orientava a amenaces. Primer, traient-hi cotxes amb tres grues que van aparèixer a l'autopista. Si els conductors s'hi presentaven, l'avís era "o traieu el cotxe vosaltres o el traurà la

grua i us caurà una multa de 700 euros". Una vintena de cotxes van ser apartats així fins que uns 200 concentrats van protagonitzar una seguda i es van negar a moure's. Llavors els CRS van anar avançant, amb el casc encara penjant de la cintura. Escoltant els concentrats, que els cantaven *L'estaca*, llançaven consignes de llibertat i deien als agents "Som pacífics", en francès si calia, perquè ho entenguessin, però entre els CRS hi havia un cap que parlava català i que anava reco-

manant als concentrats que s'aixequessin. Fins que va donar l'ordre als agents que es possessin el casc i que hi arribessin més efectius. No podia acabar bé. Els concentrats es van aixecar i van negociar treure els cotxes d'allà i anar a peu a reagrupar-se al punt de l'escenari on hi havia el gros de la concentració. Tracte fet. "No és que siguin més suaus o més negociadors que els del sud, és que ens hem aixecat. No volem que això degeneri en violència", diuen els concentrats.

lats provocaven cues de tres quilòmetres. A l'N-II hi havia retencions de cinc quilòmetres entre Figueres i Llers, i de fins a onze entre Capmany i la Jonquera en sentit nord. L'N-260 també registrava aturades a Portbou en sentit nord al llarg de quatre quilòmetres.

Durant la tarda i fins que es va fer fosc hi van arribar més manifestants equipats amb la intenció de passar la nit a la zona per evitar que s'aixequés

el tall. Grups de manifestants de diverses procedències es van organitzar a través de les xarxes socials per pujar-hi plegats en resposta a les crides a la participació fetes per Tsunami, pels CDR i pels sindicats d'estudiants.

Un cop es va fer fosc, la cuina muntada al mig de la zona tallada es va posar en marxa per servir sopars als presents, que van anar creixent en nombre a mesura que s'acabava la jornada laboral. Tot i les ame-

naces dels gendarmes de carregar a primera hora de la tarda, ja al vespre van confirmar la intenció de no fer-ho i el tall va transcórrer sense incidents fins al moment de tancar aquesta edició. Tot i això, els manifestants eren molt conscients que no podien abaixar la guàrdia, perquè una disminució del nombre de persones que ocupaven l'autopista en podria facilitar l'obertura de cara a aquest matí.

Les afectacions viàries

van anar creixent. Passades les set de la tarda, es mantenien les retencions a l'N-II a Llers, a Figueres i entre Capmany i la frontera. A l'N-260, a l'altura de Portbou, la situació era la mateixa, mentre que a l'AP-7 es feien desviacions de camions i vehicles pesants a la sortida 8 de Riudellots de la Selva cap a la C-25 nord.

A les vuit del vespre, Tsunami Democràtic va fer una nova crida perquè tothom que pogués seguís

pujant a la frontera per passar-hi la nit i els convocava a fer un esmorzar plegats avui a les vuit del matí.

En el text del comunicat explicaven que el tall a l'AP-7, una "infraestructura estratègica" per la qual circulen "desenes de milers" de camions de mercaderies del conjunt d'Europa cada dia, vol ser un toc d'alerta a la comunitat internacional per posar sobre la taula "la gravetat en la vulneració de drets fonamentals que es viu a Catalunya" i fer evident que es tracta d'un problema europeu. L'organització qualificava de "col·lapse total" la situació de la via tallada entre la frontera administrativa dels estats espanyol i francès i es feia ressò de la incidència de la notícia en mitjans internacionals. El text acabava recordant l'objectiu de la protesta: incidir per afavorir el diàleg a través de l'eslògan del moviment, *Spain, sit and talk*.

Està previst que aquest matí a les set surti de l'estació de Sants un autobús amb joves cap a la Jonquera per afegir-se al tall de l'AP-7. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La instal·lació de l'escenari al mig de l'autopista, on es preveu fer els concerts durant els tres dies de bloqueig ■ QUIM PUIG

Jugant al gat i la rata

PREPARATS • Tot i la forta presència policial que esperava els manifestants, l'autopista va quedar tallada a dos quarts de nou del matí en els dos sentits **GUIÓ** • Dues columnes de cotxes, una en cada sentit, s'han aturat en un punt precís encara en territori francès i a només uns metres de l'entrada a l'Estat espanyol **ÈXIT** • “Avui hem guanyat”, deia un dels participants

Esteve Carrera
LA JONQUERA / EL PERTÚS

A primera hora del matí, se circula en sentit nord per l'autopista amb normalitat, però entre el trànsit hi ha una presència inusual de furgonetes dels Mossos i la Policia Nacional. També a les gasolineres i àrees de servei, i més encara a la Jonquera. Fa dies que corre la veu que alguna cosa s'està preparant. Al nucli fronterer del Pertús, la gendarmeria també filtra els cotxes, fa aturar els vehicles amb matrícula del sud i revisa què porten al maleter. Massa gent uniformada a tot arreu. Encara se circula per l'AP-7; no pot ser que passi res avui, i segurament es desconvocarà si és que alguna cosa s'havia convocat. Les xarxes, o com a mínim els canals als quals té accés el comú dels mortals, són mudes, o només recullen els comentaris dels que s'han llevat ben d'hora i esperen consignes que no arriben.

Però els que havien de ser-hi ja eren a lloc des de feia estona. A tres quarts de nou, l'autopista queda tallada en els dos sentits. Un gol innegable. A diferència d'altres operacions similars en què arribaven

multituds de gent a peu, en punts de fàcil accés per a vianants que saltaven a les vies, en aquest cas el tall l'han fet els cotxes. Centenars de cotxes distribuïts en dues columnes que havien anat entrant a l'autopista: des dels peatges de Girona i Figueres en direcció nord, i des de les entrades a l'autopista de Perpinyà i el Voló —a la Catalunya del Nord—, en sentit sud. Els cotxes que baixaven en sentit sud han

“No sabia on hauria d'anar. Només sabia que havia d'estar disponible a dos quarts de vuit”

anat reduint la velocitat i s'han aturat en un punt estratègic: en territori administrativament dependent de l'Estat francès i a només uns metres escassos del rètol que indica l'entrada a l'Estat espanyol. Els cotxes que circulaven en l'altre sentit s'han aturat a la mateixa altura a l'altra via.

“Amb aquest nou paradigma, els vehicles són els protagonistes de l'acció”, explicarà posteriorment el canal oficial de Tsunami. No es pot

negar que la logística és impecable. Damunt de tots els cotxes es col·loquen les pancartes i els rètols amb les consignes de la convocatòria: “Drets, llibertat, autodeterminació.” Al cap de mitja hora, les dues vies en sentit sud estan ocupades per un escenari i s'hi comencen a instal·lar micròfons i un equip de so. A l'altra banda es paren taules, hi arriben caixes de fruita, aigua... Allà s'instal·larà la cantina. Una mica més amunt es col·loca fins i tot un lavabo. A partir de les nou del matí, la convocatòria ja es fa oficial i a les xarxes Tsunami fa una crida a participar-hi i informa del punt exacte on s'ha produït el tall. L'autopista està tallada, però van arribant cotxes per la carretera que aparquen al Pertús i en deu minuts a peu ja són a lloc.

Ara toca fer venir més gent, però en un primer moment la discreció era una condició imprescindible. Discreció fins al punt que alguns dels conductors que tenen ara el cotxe al mig de l'autopista no han sabut fins a l'últim moment on haurien d'anar. “Només sabia que havia d'estar disponible a dos quarts de vuit del matí amb el cotxe”, explica un dels presents. Queda clar que aquesta vegada també —com en

Amb bona logística
Mitja hora després del tall a l'autopista, un escenari ocupava les dues vies en sentit sud i s'hi instal·lava l'equip de so per fer-hi concerts. A l'altra banda es col·loquen taules i l'avitallament, i una mica més amunt, fins i tot un lavabo.

l'episodi de les urnes dos anys enrere—, la Catalunya del Nord ha tingut un protagonisme important en aquesta mobilització. S'havia comentat un possible suport participatiu dels *armilles grogues*, però no se'n veuen. La immensa majoria dels cotxes que bloquegen el pas tenen matrícula de l'Estat espanyol, també els que han entrat pel Voló i per Perpinyà en direcció sud. “Tornàvem d'esquiar” o “Tornàvem d'uns dies de vacances”, diuen els més sorneguers. Des del sud hi ha un grup d'avis de Reus, grupets de persones que han vingut del Maresme, del Ripollès, de l'Ebre..., i molts de les comarques de Girona, és clar. Hi va arribant més gent a peu, ara des de la Jonquera, uns sis quilòmetres més al sud.

“Farem tres dies de concerts al mig de l'autopista. És maco, no?” Corre la veu que a l'escenari hi actuaran Lluís Llach, Txarango, l'Elèctrica Dharma... Potser corren més noms del compte, però tant és. La intenció és bloquejar el pas durant tres dies, però entre els presents no hi ha voluntat de fanfaronar: “Aguantarem el que es pugui aguantar. Avui ja hem guanyat”, diu un. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Camions estacionats en un aparcament a prop de la carretera tallada ahir pel Tsunami Democràtic ■ ACN

Pèrdues diàries de fins a 15 milions d'euros en el transport

■ L'Aecoc recorda que més de 20.000 camions travessen diàriament el pas fronterer de la Jonquera i el Pertús ■ Foment demana una declaració pública del president Torra pel desbloqueig

E. Garcia
BARCELONA

El sector del transport per carretera no ha esperat gaire a avisar que el bloqueig del pas de camions i mercaderies pel pas fronterer de la Jonquera suposarà un perjudici econòmic per a empreses i treballadors. El secretari general de la Confederació Espanyola de Transport de Mercaderies (CETM), Dulcé Díaz, va quantificar ahir en 15 milions d'euros les

pèrdues per al sector del transport en camió cada dia que es talla l'AP-7 a la Jonquera, "sense comptar els seus efectes en el producte que conté, moltes vegades perible", com ara els agroalimentaris, segons recull l'agència Efe.

En un comunicat enviat a la premsa, la CETM es mostrava preocupada per la possibilitat que els talls s'allarguin, tal com és la intenció dels convocants, que van aturar el pas de vehicles vora les nou del matí

i ahir a la nit hi continuaven. L'organització empresarial mostrava el seu malestar perquè diu que ja va avisar la setmana passada la presidència del govern espanyol i els ministeris d'Interior i Foment del que podia passar. "Lamentablement, els únics que li donen al transport la importància que té com a motor de l'economia són els comitès de defensa de la República (CDR), que saben el mal que ocasionen bloquejant les carreteres

La xifra

10.000

camions circulen diàriament en cada sentit pel pas fronterer a la Catalunya del Nord, segons les empreses del transport.

cada vegada que en tenen oportunitat", van sentenciar.

L'alcalde de Prats de Molló, Claude Ferrer, hau-

La frase

“Els únics que donen al transport la importància que té com a motor de l'economia són els CDR”

Comunicat CETM

ria mediat per deixar pas a camions frigorífics per evitar que es malmetés la seva càrrega, segons s'informava per xarxes socials. Tam-

bé l'associació de fabricants i distribuïdors, l'Aecoc, assegurava que compartia "el sentir i el malestar dels transportistes davant una situació de la qual les empreses carregadores també som víctimes", segons va assegurar en un comunicat el responsable de la cadena de subministrament de l'Aecoc, Alejandro Sánchez, que recordava que cada dia hi circulen més de 10.000 camions en cada sentit. "La Jonquera és una via essencial per a la competitivitat de les empreses, per garantir els serveis a la indústria i el subministrament als ciutadans", deia.

Foment insta Torra

Per la seva banda, la patronal Foment del Treball demanava ahir la intervenció del president de la Generalitat, Quim Torra, per posar fi al bloqueig de la via. "Reiterem la necessitat d'una declaració pública de la Generalitat de Catalunya per facilitar el final de les protestes, sense perjudicar per això el legítim dret a les mobilitzacions", assegurava en un comunicat. Foment criticava també el govern assegurant que "encoratjar les mobilitzacions, les protestes ciutadanes i l'ocupació d'infraestructures estratègiques des de la Generalitat de Catalunya, que té el deure i l'obligació, a més, de preservar la seguretat ciutadana i el normal funcionament dels serveis públics, representa una extrema contradicció que deriva en la confrontació entre manifestants i els cosos de seguretat". La patronal considera prioritari "evitar tant els riscos personals com els perjudicis econòmics per al teixit empresarial català, que ha demostrat el seu compromís en la generació de riquesa i en la creació de treball al territori". ■

MÉS PROTESTES

La gent s'organitza en grups per pujar

Per les xarxes socials, gent de diferents demarcacions i comarques que no es coneixia d'abans es va organitzar per pujar de manera col·lectiva fins al tall de carretera de l'AP-7 al Pertús.

La Meridiana resisteix per 29è dia consecutiu

Els manifestants que cada dia tallen l'avinguda Meridiana a l'altura de Fabra i Puig (per 29è dia consecutiu) s'hi van tornar a aplegar ahir en el que van batejar com a "dia de trastos vells".

Manifestació de suport als talls de la frontera

Unes 500 persones van manifestar-se ahir a Barcelona per donar suport al tall de carreteres que centenars de persones van dur a terme durant tot el dia a la Jonquera. A la capital catalana, la concen-

tració va fer-se davant de la Delegació del Govern espanyol, on van cridar les habituals consignes contra "les forces d'ocupació". Aquest cop també es van sentir cànctics dedicats a Albert Rivera.

La manifestació d'ahir a la tarda a Barcelona ■ JP

L'acampada de la plaça Universitat es reorganitza

Les persones que ahir continuaven acampades a la plaça Universitat de Barcelona intentaven reorganitzar-se en les mateixes comissions que abans de l'escissió soferta el cap de setmana.